

134 SERİ NO'LU GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	GELİR VERGİSİ KANUNU
Tebliğ grubu	GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	17.01.1982
Sıra no	134

Bilindiği üzere; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 23 ncü maddesinin 11 numaralı bendi uyarınca, 506 sayılı Kanunun Geçici 20. maddesine göre kurulan Emekli Sandıkları ile diğer emekli sandıkları tarafından ödenen emekli, dul ve yetim aylıklarının toplamı, hizmet süresi ve aylık seviyesi aynı olan Devlet memurlarına verilen miktardan fazla ise aradaki farkın ücret olarak vergiye tabi tutulması gerekmektedir. Aynı Kanunun 25 nci maddesinin 3 numaralı bendinde, aynı kuruluşlar tarafından ödenen emekli, dul, yetim ve evlenme ikramiyeleri ile hak sahiplerine iade olunan mevduatı ve sürelerini doldurmamış bulunanlarla, dul ve yetimlerine yapılan ödemeler toplamı, hizmet süresi ve aylık seviyesi aynı olan Devlet memuruna verilen miktardan fazla ise, aradaki farkın ücret olarak vergiye tabi tutulması hükmüne bağlanmıştır.

Diğer taraftan, 128 seri sayılı Gelir Vergisi Genel Tebliğinin "İstisna ve Muaflıklar" başlığını taşıyan I nci bölümünün "Ücretlerde İstisnalar" başlığını taşıyan (i) fıkrasının 6 numaralı bendinde, emekli, dul ve yetim aylıkları ile aynı bölümün "Gider Karşılıklarında İstisnalar" başlığını taşıyan (k) fıkrasında, tazminat ve yardımların aynı aylık seviyesindeki Devlet memurlarına verilen miktarları aşan kısmının ücret olarak vergiye tabi tutulması ve bunun içinde mükelleflerin Gelir Vergisi Kanununun 95 nci maddesinin 3 numaralı bendi uyarınca yıllık beyanname vermeleri öngörülmüştür.

Ancak, Bakanlığımıza iletilen olaylardan bu durumun uygulamada çeşitli güçlüklerle yol açtığı anlaşılmış bulunmaktadır.

Bu nedenle, Devlet memuruna yapılan ödemelerle kıyaslanarak uygulanacak olan yukarıda belirtilen istisnaların, esas olarak 506 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesine göre kurulan emekli sandığı tarafından uygulanması, bu sandık tarafından istisna tamamen uygulanıp aşan kısım kalmış ise, bu kısmın Gelir Vergisi Kanunun 94 ve 104 ncü maddeleri uyarınca ücret olarak vergi tevkifatına tabi tutulması; aynı kişilere ayrıca diğer emekli sandıkları tarafından yapılan ödemelerin ise, tamamının bu kuruluşlar tarafından 94 ve 104 ncü maddelere göre ücret olarak tevkif yolu ile vergilendirilmesi uygun görülmüştür. Öte yandan, Devlet memuru ile kıyaslama sonunda bulunan istisnalar miktarı, 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesine göre kurulan özel emekli sandığı tarafından yapılan ödemeden yüksek olup da, arta kalan istisna miktarı mevcut ise, bu istisna miktarının diğer emekli sandıkları tarafından yapılan ödemelere uygulanması; aşan kısmın ise, yukarıda belirtilen şekilde tevkif yolu ile vergilendirilmesi gerekmektedir. Ancak, arta kalan istisna miktarının ikinci ve daha sonraki kurumlarda uygulanabilmesi için yapılan ödemeyi, uygulanan istisna miktarını ve arta kalan istisna miktarını gösterir bir belgenin, 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesine göre kurulmuş olan emekli sandığından alınarak diğer kuruma ibraz edilmesi şarttır.

İstisna miktarını aşan ve ücret olarak tevkif yolu ile vergiye tabi tutulacak olan anılan ödemelerin vergilendirilmesi sırasında ilgilinin vergi karnesi tevdi etmesi şartıyla Gelir Vergisi Kanununun 31 nci maddesinde yer alan indirimlerin, uygulanacağı tabiidir.

Bu tebliğ hükümleri 1.1.1982 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek olup, bu tarihten itibaren 128 seri sayılı Gelir Vergisi Genel Tebliğinin konuya ilişkin yukarıda anılan bölümleri yürürlükten kaldırılmıştır. Ancak, 1.1.1981 ile 31.12.1981 tarihleri arasında anılan kurumlardan vergi tevkifatı yapılmadan alınan ve istisnalar miktarını aşması nedeniyle ücret olarak vergiye tabi tutulacak olan ödemeler için, ilgililerin 1982 yılı mart ayında yıllık gelir vergisi beyannamesi vermeleri ve anılan ücretlerini bu beyannamede göstermeleri gerekmektedir.

Bilgi edinilmesini ve gereğini rica ederim.

